

PIRÓS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVI. évfolyam
4859. szám
4 oldal,
20 bani
Péntek,
1960.
október 21.

Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs útban hazafelé Bécsbe érkezett

BÉCS. Az Agerpres külföldi
osztálya jelentette:
Gheorghe Gheorghiu-Dej elvtárs,
az ENSZ-kögyűlés XV. ülésén
résztvevő román kül-
döttség vezetője, továbbá
Leonte Răutu és Stefan Voitec
elvtársak, október 20-án este
Bécsbe érkeztek, ahol az osztrák
külgazdasági minisztérium képviselői,
a diplomáciai testület tagjai és
a Román Népköztársaság kö-
vettségének tagjai köszöntötték

őket. Franciaország területén
Constantin Nicuța elvtárs, az
RNK párizsi követe kísérte el
a küldöttséget, egészen a svájci
határig. Baselen Grigore
Geamănu, a Román Népköztar-
saság berni követe és a követ-
ség tagjai köszöntötték a kül-
döttséget és elkísérték Svájc
keresztül az osztrák határig,
ahol Victor Dimitriu, az RNK
bécsi követe jelent meg fog-
adásukra.

A kollektív szerződés előírásainak megvalósítása - elsőrendű kötelesség!

Háromnegyed évet hagy-
tunk magunk mögött.
Ilyenkor már a legtöbb mun-
kahelyen számították, ellenör-
zik, hogy mit valósítottak meg
és milyen tennivaló maradt
még hátra, hogy az évi, iskolá-
dalu feladatnak maradéktalanul
eleget tegyenek. Így van ez
most a harmadik negyedév vé-
gén a kollektív szerződéssel is.
A gyárakban, a pártszerve-
tek irányításával a szakszerve-
zeti bizottságok és az üzemek
műszaki-ügyművel vezetői
összegezték a végzett munkát,
fejlesztik az előző évi, hogy a
kollektív szerződés előírásait
minként valósították meg.

A rendszeres, negyedéven-
kénti ellenőrzés helyesnek bi-
zonyult. Nagyreszben ennek
tulajdonítható, hogy a legtöbb
vállalatban határidőre teljesít-
ték a szerződésben foglaltakat.
A november 7-ig, a kilenc
hónapra tervezett 44 intézkedé-
sből 43-at ültettek eddig
gyakorlatba. A Progresul
Helyipari Vállalatban egész
évre 94 intézkedés megvalósítá-
sát tervezték és már eddig
87-et teljesítettek. Eredménye-
ket értek el ezen a téren a
Ranghej, a Teba és más gyár-
rakban.

Ebben az évben minden
munkahelyen javultak a mun-
kafeltételek, számos mun-
kabezterületen intézkedések
történtek, folyamatosabbá és egy-
ben könnyebbé vált a termelési
munka. Így a kollektív szerző-
dés fontos tényezőjévé vált a
terv teljesítésének, elősegítette
a megnövekedett feladatok
gyakorlatba ültetését. Több
vállalatban a dolgozók meghe-
nyesztették a szigorú takaré-
kosságot, megszüntették az
anyagpazarlást, hadat üzentek
a fölösleges ráhagyásoknak.
Ezért vált lehetővé, hogy a
megtakarításokra vonatkozó
megoldott feladatok sok
helyütt már megvalósultak. A
tervek teljesítése — egy-két
üzem kivételével — ritmikus,
Hónapról hónapra érkeznek az
örömteli jelentések a szép
megvalósításokról. Ez a kom-
munista erőteljes mozgósító

munkáját tükrözi, azt, hogy a
dolgozók öntudatosan, egyem-
berként harcolnak pártpo-
litikánk teljesítéséért.
A szakszervezetek során felszínre
kerültek a hibák, mulasztások
is. Mert helyenként még meg-
történik, hogy egyesek megfe-
lelnek feladatukról, vagy
halogatólag azok megvalósítá-
sát. A Dimitrov vagongyárban
például a kollektív szerződés-
be foglalták a többi között egy
ventillátor felszerelését. Az
üzem vezetősége azonban el-
hanyagolta a ventillátor felsze-
elését és a kollektív szerződés
háromnegyedévi teljesítéséről
szóló jelentésében csak annyit
jegyzett meg, hogy nem ta-
lálták megfelelő motort a ven-
tilátorhoz. Késztelen, hogy
ha behatároltuk, nagyobb fele-
lősségérzetet foglalkoztat vol-
na a kérdéssel, megtalálták
volna a megoldási lehetőséget.

A Vajgyárban, a Közlele-
mügyi Trösztben, a Vinalcolnál
a kollektív szerződés számos
előírányzatát nem valósították
meg.
Késztelen, hogy még van
idő arra, hogy a mulasztásból,
hanyagságból előadódott hibát
rövid idő alatt megszüntessék.
Az elkövetkező hónapokban,
a szakszervezeti bizottságok,
a műszaki-ügyművel vezetői,
a pártszervezetek útmutatása
alapján jelöljék ki azokat az
elvtársakat, akik a kollektív
szerződésben foglalt pontok
megvalósításáért felelnek.
Ugyanakkor ellenőrzik a
munkát, hogy végig az
összes intézkedés maradék-
talanul teljesüljön. Az illeté-
kes vezetőszervezetnek nem sza-
bad elfeledni, hogy a kollektív
szerződés gyakorlatba ülté-
tése elsőrendű kötelesség!

Nagyarányu gazdasági építkezések

A kürtösi kollektivisták is
saját tapasztalatukból tudják,
hogy az állattenyésztés a gazda-
ság igen jövedelmező ága. Ért-

A központi könyvtár rendezvényei

Mindennapi munkánkban igaz barátunk, jó tanácsadónk
a könyv. Hasznos tapasztalatokat meríthetünk a nagy írók
alkotásából, segítséget nyújthatunk a technikai, tudó-
mányos könyvekkel. A szovjet Irodalom számos al-
kotását dolgozó néplink az évek során már meg-
szerette, hisz ezek a művek maradandó élményt
nyújtanak. A Központi Könyvtár városunk dolgozóinak se-
gítségére szellett, amikor a Román-Szovjet Barátság Hónap-
jának rendezvényei sorába nagyszerű irodalmi esteket, könyv-
ismertetéseket, zenél előadásokat iktatott. A könyvtár vezető-
sége gondoskodott arról, hogy a műsorok változatosak legye-
nek. November 3-án zenél szimponiát tartanak Csajkovszkij
életéről és munkásságáról. Az előadás során a zeneműveket
magyarul szöveg kíséretében hangszerekről közvetítik. Erre
a rendezvényre a könyvtár zenél részének látogatóit hívják
meg, ezenkívül szívesen látják a zenekedvelőket, a könyvtár-
látogatókat népes táborát.

A Bernáth Andor gépjávitó központban is

változatos tervet készítettek,
amely magában foglalja a Ro-
mán-Szovjet Barátság Hónap-
ja keretében sorra kerülő ren-
dezvényeket. A gépjávitó köz-
pont dolgozói nagy érdeklődé-
ssel várják azokat az előadás-
kat, amelyek beszámolnak a
Szovjetunióban tett látogatásokról.
A gazdag utóművelési elbe-
szelése kiváló alkalmat nyújt
a Bernáth Andor munkaközös-
ségének arra, hogy még inkább

megismerjék a szovjet embere-
ket, a kommunizmus építé-
sére elért nagyszerű eredmé-
nyeket. Tervszerűsítették elő-
adásokat a szovjet tudomány
és technika vívmányairól, ezen-
kívül zenél audióclók is tar-
tanak majd. A Román-Szovjet
Barátság Hónapjának rendez-
vényei hozzájárulnak a Bernáth
Andor gépjávitó központban is
a román és szovjet nép barát-
ságának elmélyítéséhez.

Művészeti műsorral készülnek

Az Aramszolgálati Vállalat
műkedvelői is méltóképpen
akarják köszönteni a Nagy
Októberi Szocialista Forradalom
évfordulóját. Műsorukat új

számokkal gazdagítják. A mű-
kedvelők nagy igyekezettel ké-
szülnek a november 7-i ünnepi
műsorra.

Hősi harcokra emlékezünk

Október 20-án a munkásmozgalom történetének kima-
gasló harc eseményére emlékezünk. Az 1920-as években a
Nagy Októberi Szocialista Forradalom világtörténelmi je-
lentőségű győzelme fokozott jelentőséget adott a munkásosz-
tályunk gazdasági, politikai sikon folytatott harcához. Erre
az időszakra emlékezünk most. Mindennapi munkánkhoz
erőt ad az a tudat, hogy hős munkásosztályunk a legnehe-
zebb körülmények között is magasra emelte harci zászlaját
és győzelemre vitte a proletariátus igaz ügyét.

A Ranghej szerszám- gépgyár

dolgozói is lelkes hangú gyű-
lésen emlékeztek meg a 40 év-
vel ezelőtti eseményekről. A
gyár Vörös-terme szinte kicse-
lőn bizonyítja a dolgozók befo-
gadására. Sírban Dumitru elvtárs,
a gyár üzemi bizottságának
elnöke néhány szóban vá-
zolta az összejevelési célját,
majd Săcăra Ilie elvtárs, a

gyár igazgatója átfogó beszám-
olóban ismertette a munkás-
osztály harcának jelentős szá-
mát, az 1920-as évek sztrájk-
mozgalmát.

Előadás során kitért az ak-
kori évek gazdasági-politikai
életének elemzésére. Megemlé-
tettek, hogy a háború után éh-
inség, nyomor uralkodott az
országban. Egyre nőtt a ki-
szármányozás. Rámutattak arra,
hogy amíg a munkások éh-
bért dolgoztak, addig a tőkés-
ek mesébe illő hasznot húztak.
Ez a helyzet még csak fokozta
a kiszármányozást és a kiszá-
rmányozók közötti ellentétet.
Nőtt a forradalmi mozgalom
ereje. Az orosz proletariátus
győzelme még nagyobb harci
lendületet kölcsönözött a küzde-
lemhez. Az elégedetlenség or-
szágszerte sztrájkokban, mun-
kástüntetésekben, tiltakozások-
ban jutott kifejezésre. Hossza-
ban idézte a szónok a későbbi
évek eseményeit is, majd arról
a lelkesedéssel emlékezett meg,
amellyel dolgozó néplink az so-
cializmus kiteljesítéséért har-
colt.

A Dimitrov gyárban

tegnap délután, az első műszak
leletével a dolgozók zsúfolásig
megtöltötték a gyár szépen fel-
díszített étkezdéjét. Az egybe-
gyűlték előtt Igrisan Gheorghe
elvtárs, az üzemi bizottság el-

vezetője beszámolt a gyár munká-
sainak tevékenységéről, majd a
következő munkanapra felhívta
a dolgozókat, hogy a kollektív
szerződésben foglaltakat határidőre
teljesítsék.

Rendezik a városliget

Nagyjelentőségű volt a város sporttele-
pének, amikor elkészült az olim-
pi méretű uszódmedence a városligetben.
Arad uszósportjának fejlődése az uszókutatás
szempontjából az fordulópontra jelentett. Nyaranta
sokszáz gyermek tanult meg uszni, szakkavottit edzők vezetésével. A fejlődést
azonban lemerítették a minőségi sport tükré-
ben is. Az történt ugyanis, hogy az Arad!
CFR vízilabda csapata bejutott az A-osztály-
ba. Az a tény, hogy a vízilabda sport Aradon
bámulatosan rövid idő alatt kinőtte „gyer-
mekcipőit”, legelsősorban az uszódmedence
nyújtotta edzési és versenyzési lehetőségeinek
tulajdonítható és köszönhető.

Az építkezést azonban, mint ismeretes,
nem fejezték be, csak a medence készült el.
Az öltözők és a leltők építésével még nem
készültek el. A városi néptanács községgazdál-
kodási osztálya most vette kézbe ennek a kér-
désnek rendezését. Az építkezések újabb meg-
indultak és a jelek szerint a munka a közeljöl-
vőben elkészül. Tehát felépülnek az öltözők és
a leltők is. Ugyanakkor érdekes újítást ve-
zetnek be, hogy az uszodát télen is használ-
hatóvá tegyék.

A medencét ugyanis tetszés
szerinti hőmérsékletre szabályozható meleg
vízzel töltik meg. Ennek eredményeképpen az
uszoda télen is használható lesz sportcélokra.
Ezzel kapcsolatban Varjas Lajos elvtárs, a vá-
rosi néptanács községgazdálkodási osztály-
nak főmérnöke elmondta, hogy lyenszerű
nyitott és meleg vízzel telt uszoda Moszk-
vában is található. Ott is eredményesen hasz-
nálták télen az uszódmedencét sportcélokra...

Egyébként a városi néptanács község-
gazdálkodási osztályának tervében a
városliget teljes rendezése szerepel. A tő víztől
már kiszivattyúzták a mederből, melyet kila-
karítanak. Ezután tiszta vízzel töltik majd
meg a medret. A tervek szerint a tő partját
betonozzák és világító berendezést szerelnek
fel. Tavasszal és nyáron csónakázni lehet majd
a városligeti tavon, télen pedig korcsolyapá-
lyának használhatják.

A városligetben az általános városzépí-
tési terv keretében kiszélesítik a zöld öve-
zet. Bizonyos, hogy az elkészülő uszoda, a ki-
tisztított városliget tő, újabb szép színfolttal
gazdagítja majd városunkat.

(M. s.)

A moszkvai dolgozók nagygyűlése

MOSZKVA. (Agerpres). TASZSZ:

Október 20-án, moszkvai idő szerint délután 4 órakor vette kezdetét a Luzsniki
sportpályán a moszkvai dolgozók nagygyűlése, amelynek során N. Sz. Hruscsovval, az
ENSZ-kögyűlés XV. ülésén résztvevő szovjet küldöttség vezetőjével találkozottak.

A nagygyűlésen több, mint 12.000 személy vett részt. A gyűlés elnöki emelvényén a
kommunista párt és a szovjet kormány vezetői foglaltak helyet. Részt vett a nagygyűlésen
a diplomáciai testület számos tagja is.

A nagygyűlés résztvevői vilárossal és éljenzéssel üdvözölték az elnöki emelvényen
megjelenő N. Sz. Hruscsovot és a párt és a kormány többi vezetőjét.

A nagygyűlésen felszólalt Alekszandr Vinogradov akadémikus rámutatott arra, hogy
a gyarmati országok és népek függetlenségének megadására vonatkozó nyilatkozatban, ame-
lyet a szovjet küldöttség terjesztett elő, a Szovjetunió újult erővel hirdette ki a humanitariz-
mus és a szabadság szeretet szellemétől áthatott politikájának egyik alapvetését.

A Vinogradov hangsúlyozta, hogy a szovjet kormány felhívása az általános és teljes
leszerelésre és a békés egymás mellett élésre nem a Szovjetunió gyengeségét bizonyítja,
amint azt a „hidegháború” védelmezői állítják, hanem ellenkezőleg, a Szovjetunió és az
egész szocialista tábor hatalmát, legyőzhetetlen erejét juttatja kifejezésre.

A nagygyűlésen felszólalt Alekszej Nazarov munkás. Valentyina Zsigajeva kolhozpa-
rasztóné és Tatjana Zelencova diákány hangsúlyozták, hogy a szovjet nép mindenben he-
lyesli a Szovjetunió küldöttségének és N. Sz. Hruscsovnak, a küldöttség vezetőjének az
ENSZ-kögyűlésen ülésszakán kifejtett tevékenységét.

A nagygyűlésen felszólalt N. Sz. Hruscsov.
N. Sz. Hruscsov beszéde több, mint két órát tartott. A jelenlévők feszült figyelemmel
hallgatták végig és ismételték, vilárossal megtapsolták.

A nagygyűlés résztvevői határozatot fogadtak el, amelyben egyhangúlag helyeselték az
ENSZ-kögyűlés XV. ülésén résztvevő szovjet küldöttségnek és vezetőjének, N. Sz. Hrus-
csovnak, a Szovjetunió Minisztertanácsa elnökének tevékenységét.

N. Sz. Hruscsov beszéde

MOSZKVA. (Agerpres). — TASZSZ:

Az ENSZ-kögyűlés XV. ülés-
ének első szakaszának mun-
kálatainak a fő eleme „a
harc volt, amely az
új, a haladó és az önmagát
tűlélő, az új fejlődését és növe-
kedését gátló régi közpöt
folyt le” — mondotta N. Sz.
Hruscsov, a Szovjetunió Minisz-
tertanácsának elnöke a moszk-
vai dolgozók október 20-án
megtartott nagygyűlésén, ame-
lyen beszámolt new-yorki uta-
zásáról. A szovjet kormányfő
hangsúlyozta, hogy „nemcsak
erőmet volt, hanem szükség is”
elismerni erre az időszakra.
A kögyűlés jelenlegi ülészaka-
jának — mondotta N. Sz. Hrus-
csov — rendkívül jelentősége
van.

N. Sz. Hruscsov kijelentette:
az Egyesült Államok kormá-
nyának és szövetségeseinek nem
sikerült lejártnak azt az el-
gondolást, hogy a kögyűlés
munkálatainak a legnagyobb fe-
lelősségű államférfiak vegyenek
részt.

Amint azt a közvélemény
még állapítja, a kögyűl-
és XV. ülészaka volt a legrep-
zentatívabb nemzetközi össze-
jevetel valamennyi között, a-
melyet a jelenkori történelem
ismer. Több, mint 30 országból
találkoztak államfők, kormány-
fők és kimagasló államférfiak.

„A szocialista országok kil-
döttség vezetőinek beszéde
egy visszhangzóttak az egész
földkerekségen, mint annak az
új igazságos világnak a hang-
ja, amely boldogságot és jólé-
tet hoz a népeknek. Ugyanakkor
nyilatkozataiban keményen el-
ítélte az imperializmust, a
gyarmati rendszert, amely gör-
csösen ragaszkodik mindahoz,
ami túlélt önmagát, mindah-
hoz, amit elítél a történelem,
ami a népek békéjét és bizton-
ságát veszélyeztet” — mondot-
ta N. Sz. Hruscsov.

A szovjet kormányfő Kíwame
Nkrumah, Szekú Ture, Szukar-
nyának, Dzsaharal Nehru, Ga-
maj Abdel Nasszer, Szuank és
egyéb független államok más
képviselőinek beszédeit egy ér-
tékelték, mint „fontos hozzájá-
rultak a békeharcokhoz, a népek
gyűlöletét kiváltó gyarmati
rendszer felszámolásához”.

„Hatalmas hatást gyakorolt
Fidel Castro kubai miniszterel-
nöknek, a kubai nép hős fiá-
nak ragyogó beszéde” — mon-
dotta N. Sz. Hruscsov.

Utazásunk már azért is hasz-
nos volt — mondotta N. Sz.
Hruscsov — mert alkalmat
nyújtott sok találkozáshoz, esz-
me-cserére a különböző orszá-
gok államférfiaival egész sor
létfonosságú nemzetközi kér-
désben. „Mindez elősegíti a
jobb kölcsönös egyetértést és
az államok közötti szorosabb
kapcsolatok megerősítését”.

A szovjet kormányfő hangsu-
lyozta, hogy az ENSZ-ben, fenn-
állásának hosszú ével alatt
„sok olyan dolog gyűlt össze,
amely határozott fellépésszá-
ra szorult, amelyet a világon
jelenleg fennálló erőviszonyok
kell idomítani”.

Az Egyesült Nemzetek Szervezetének megalakítása óta a világon bekövetkezett átalakulások

N. Sz. Hruscsov elemzte azo-
kat a változásokat, amelyek a
világban az Egyesült Nemzetek
Szervezetének megalakítása óta
végbementek, s hangsúlyozta,
hogy a háborút követő 15 év
alatt nagy társadalmi átalaku-
lások következtek be. Megnö-
vekedett a szocialista országok
hatalmas tábor. A szocialista
világrendszer megjelenésének
döntő jelentősége van az egész
emberiség fejlődésére, sorsára
nézve. „A szocialista országok
az élen haladnak a termelés
növekedési útjára, a világűr
meghódítására, az atomenergia
békés felhasználására tekintet-
vel” — mondotta a Szovjet-
unió Minisztertanácsának el-
nöke.

A volt nagy gyarmattartó im-
perialista hatalmak — különö-
sen Anglia és Franciaország —
helyzetben bekövetkezett lé-
nyeges változásokról szólva,
N. Sz. Hruscsov a következőket
mondotta: „Vajon India és In-
donézia számára miért terem-
tetek az Egyesült Nemzetek
Szervezetében más feltételek,
mint Anglia és Franciaország
számára — például — miért
nem állandó tagjai a Biztonsá-
gi Tanácsnak?” A szovjet kor-
mányfő utalt arra is, hogy az
Amerikai Egyesült Államok el-
vesztette multbeli vonzerejét.
„Ellenkezőleg, most olyan erők
hatnak, amelyek eltávolították
az országokat az Egyesült Álla-
moktól”. Nemzetközi sikon az
USA ma már nem az egykori
hatalmas ország — mondotta
N. Sz. Hruscsov — noha a tö-
ke országok között gazdasági
és katonai szempontból ma is
a legerősebb.

N. Sz. Hruscsov a továbbiak-
ban kidomborította, milyen
képtelen politikát folytatott az
imperialista töke s különösen
az USA, amely nem ismeri el
a népi Kínát. Az imperialisták
nem ismerik el a Kínai Kínát,
hanem Kína helyett elismerik
az amerikaiak által elfoglalt Taj-
vánt. A népi Kínát nem fogad-
ják be az Egyesült Nemzetek
Szervezetébe s nem foglalhatja
el törvényes helyét.

Mi az oka ennek? Vajon Kí-
na megszűnt létezni? Nem, Kí-
na fennáll, Kína létezik! De
vajon kisebb lett-e? Nem, Kína
hatalmas, erős állam lett
gazdasági és politikai szem-
pontból egyaránt. Kínát azért
nem ismerik el, mert szocialista
ország lett. A szocialista Kína
megjelenésére a félelem elvet-
te az imperialisták esztét s ta-
gadni kezdték a Kínai Kína lé-
tezését.

Ha az USA államférfiak nem
járnak el méltányosan, a kö-
zeljövőben keserű piúlást kell
majd lenyelniük a népi Kíná-
val szemben folytatott politi-
kájuk miatt — mondotta N. Sz.
Hruscsov.

Az elmúlt évek folyamán ha-
talmas változások következtek
be Afrikában is. E kontinensen
26 független állam jött létre,
több, mint 180 millió főnyi la-
kossággal.

A világ politikai képe a XV.
ülésszak alatt nagyon külön-
bözött attól, amely az Egyesült
Nemzetek Szervezetének létre-
hozása pillanatában fennállt —
mondotta N. Sz. Hruscsov.

(Folytatása a negyedik oldalon)

Pavel Mária, a Bernáth Andor gépjávitó központ dol-
gozója arra törekszik, hogy naponta jöminőségű munkát
végezzon, jelentős megtakarításokat eszközöljön. Figye-
lően dolgozik. Munkája elősegíti az alkatrészek pontos
összeszerelését.

Hazai színművel nyitotta kapult a Temesvári Állami Magyar Színház

Al. Mirodan: ÚJSÁGÍRÓK

A Temesvári Állami Magyar Színház hazai színművel, Al. Mirodan: „Újságírók” című színművével kezdte az idei évadot.

A fiatal szerző — maga is kommunista újságíró — ki-
tűnően megfoglalt figurákat
teremt. Nem kétséges, hogy ön-
maga is ott van a színmű sze-
repői között. Talán éppen ő a
fiatal, lángolóan lelkes Vilson,
akiről úgy beszélnek, hogy már
évekkel ezelőtt nehéz körülmé-
nyek között, önmaga szerkesz-
tett lapot s mert úgy adódott,
a nagy ügy — a jobb munka-
menet, a szocialista munkaver-
seny ösztönzése — érdekében
önmaga vitte el a dolgozókhoz
a friss újságot. De az is lehet,
hogy Brindus szerkesztő sze-
mélyében, ebben az igazság ke-
resésétől olyannyira áthatott,
vulkánian izzó fiatallelkűben
kell keresniük a szerzőt. De
úgy lehet, hogy ő Romeo Do-
nescu, ez a gyorsbeszédű, min-
denhol felbukkanó, modern
„szárguldo riportert”, aki ha kell
s kitér, hogy kellett is! —
mindent kész feláldozni a mun-
kásszáj igazáért. Tul a ta-
lálgatáson, az igazság az, hogy
a színműhöz annyira közel ke-
rült, a közvetlen és eleven po-
zitiv figurák mindgyikében
párthűség-függőség igazveretű
meggyőződés, nemes pártos,
perzselő lelkesedés és konok,
jótárgyit sem engedő, soha meg
nem hátráló igazságszeretet él.

A cselekményről röviden an-
nyit, hogy nem ad alkalmat a
kitaláló, látványos bonyolításra
— két telefonát az a szerkesz-
tő kép a nyomdában járásodik,
illetve „viharzik” le. A színpa-
don, a történet központjába ál-
lított személy, maga Ion Gheor-
gie meg sem jelenik, mégis a
felvetett kérdés mélyen drá-
mái: egy munkással igazságtal-
anság történt, az igazságot te-
hát meg kell keresni, még ha
akadályokkal is teli az út odáig.
A hangulata az, hogy a szer-
kesztőség döntő többsége álko-
tő új típusú újságíró nem lan-
kad el az igazság keresésében,
mert egyszerűen képtelen elvi-
selni, hogy a hamisság kere-
kedik felül. Nem tilthetik,
hogy méltánytalan helyzetbe
hozzanak, emberi méltóságában
megalázzanak egy olyan em-
bert, aki nemcsak hogy ártat-
lan, hanem, akit éppenhogy az
igazság kimondása miatt szor-
ítottak háttérbe. A kommu-

nista ember nem nyugodhat, a-
míg az igazság meghamisított
le nem leplező. „Az igazság
párttag” — mondja ki a szer-
ző a színműben. Aki az igazsá-
got támadja, a pártot támadja.
A harcot a fiatalok vívják.
Velük, mellettük szívet-lelkeket
ott a szintén fiatal, de tapasz-
talt irányító, Cereches az „Ifju-
sági Élet” főszerkesztője (Sza-
bó Lajos). A küzdelem során
mestorpanó is akad, a mérle-
gelő, az óvatos, sőt Tomovici
szerkesztő személyében (Szabó
Károly) olyan is, aki az „ügyet”
(neki ennyi az egész: „ügy”)
bizonyos „magasabb” állást
elfoglaló személy érdekében el-
sillyeszt, majd amikor ez ki-
derül fékezni, elodázná az
„ügyet”. Tomovici az igazság
kiderítése után is azon mester-
kedik, hogy az igazságtalansá-
got leleplező cikk minél később
jelenhessen meg. Am ezt nem
sikerült elérnie, mert leple-
zik alávaló mesterkedését.

A főszerkesztő Cereches alak-
jában a szerző színesi szem-
pontból rendkívül igényes figu-
rát alkotott s ezt a szerepet
Szabó Lajos egészen nagyvona-
lúan testesíti meg. Szinte vé-
gig ott van a színpadon, minden
szava tiszta meggyőződéssel
töltött, minden cselekedete, mo-
dulata természetes. Rövid szí-
nész pályájának olyan állo-
mát jelenti ez a szerep, amely
igazolja azokat, akik nagyon
tehetséges, sokra hivatott mű-
vészek tartják.

A leleplezett Tomovici
alakját Szabó Károly sokszí-
nűen, finom eszközökkel vizsgál
színpadon.
A fiatalok élettel telítették
meg a színpadot, még ha nem
is sikerült végig látni a tenni
az előadást. Rácz Béla, a „szá-
guldo riportert”, Romeo Jone-
s szerepében, őszinteséggel,
sok derűvel formálta meg sze-
repét. Brindus szerepében vi-
szont Makra Lajos bizonyta-
lannak, mondhatni tévnyának
tűnt, holott az IMSz-titkár
hátraozott jelleműnek kellett
volna bemutatnia. Tóth párt-
titkár szerepében János János
többek között tiszta szöveg-
mondásáért is elismerés illeti.
Kófalvy István a szerkesztő-
ségi titkár, Rozenblum szere-
pében biztatón mutatkozott
be, tehetséges, széphangú szí-
nész. Kics Albert (Vilson szer-
kesztő) azonban nem tudta
elhitetni velünk mindazt, a-

mit személyéről a többiek el-
mondanak. Úgy érezzük, hogy
a szerep és a színész itt nem
találta meg egymást. A többi
szerepben Balogh Éva, Székely
Róza (a szerző bizonyos kevé-
ségeket nyújtott a nő sze-
repőknek az alakításra), Sza-
bó János, Puhala Ernő, Bara-
nyi Béla, Tóth János, László
Gyula a néhány mondatnyi
szerepben is emlékezetes figu-
rákat alakított Csengeri Jca járul-
tak hozzá a bemutató sikeré-
hez. A színművet Taub János
igazgató-főrendező vitte szí-
npadra s az előadás frissesége,
lendülete, hőfoka s a sok hi-
teles figura színpadravitele, el-
mélyült, elismeréseméltó mű-
vészi munkáról tanuskodik.
(sz. m.)

Száz éves fennállásának megünneplésére készül a iasi egyetem

Száz esztendővel ezelőtt az egységes román állam első
uralkodója, Alexandru Ion Cuza és Mihail Kogălniceanu
vetette meg az alapját az ország első egyetemének, a ro-
mán kultúra ősi városában, Iasi-ban.

Unnpre készül a régi egyetem, amelynek tanárai,
diákjai, dolgozói hónapok óta fáradoznak azon, hogy az
ősi és újabb épületek az alkalomhoz méltó köntöst ölt-
senek.

Néhány nap múlva — október 27-én — az egész or-
szágból vendégek érkeznek majd ide a centenáriumi ün-
nepekre és elküldik követelket külföldi egyetemek is,
22 ország képviselői.

A centenáriumi megünneplésére már néhány héttel e-
zelőtt gondja volt az egyetem munkaközösségének. A na-
pokban hagyja el a sajtót — a Tudomány Könyvtáradó
gondozásában — az a nagyszabású kétkötetes monográfia,
amely a Iasi egyetem százéves történetét foglalja össze.

A Iasi egyetemisták hasonlóképpen már régóta készül-
nek az ünnepi évfordulóra. Még a múlt tanév kezdetén
azt vállalták százéves egyetemük méltó köszöntésére, hogy
a hallgatók 75 százalékának nem lesz nyolcasnál alaco-
nyabb osztályzata. Ez vállalásukat becsülettel teljesítették
is. Az ünnepségek alkalmából az egyetemi ifjúság sokféle
rendezvényre kerül sor. Készülnek a színjátások, a kórus,
a táncosport, de készülnek legfőképpen a diákok tudó-
mányos körrel, amelyekben évek óta igen értékes tevékeny-
ség folyik. És ennek a tudományos tevékenységnek a be-
mutatása az ország minden részéből és a külföldről érke-
zett vendégek előtt — nemkülönben a kintlévő tapasztal-
tatsere — a centenáriumi ünnepségek egyik legérdekesebb
része lesz.

A TKTT új előadás-sorozata:

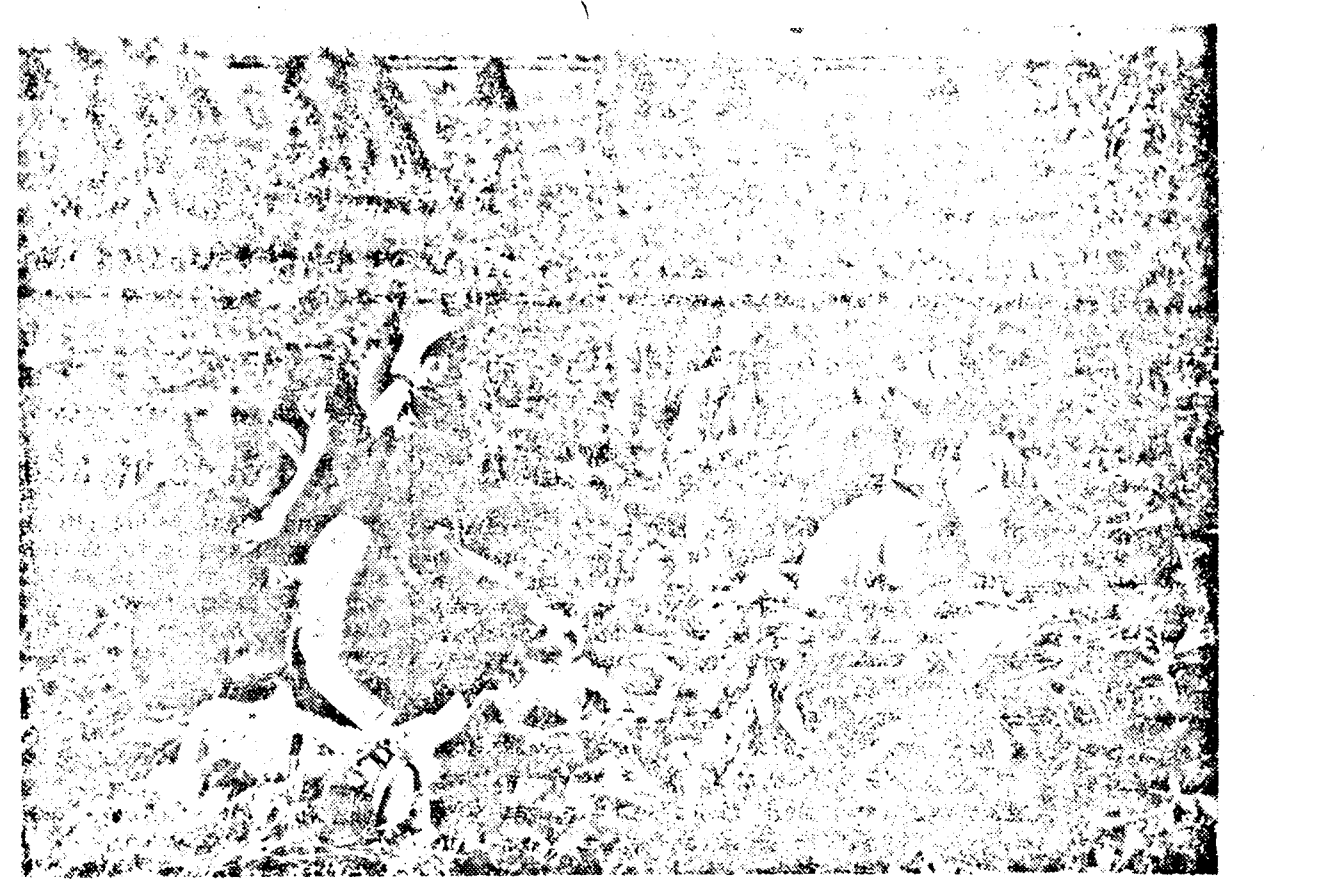
„Ismerjük meg a filmművészetet”

A Tudomány- és Kultúrter-
jesztő Társaság központi lektó-
rátusán a héten újabb előadás-
és szimpozíciósorozat nyílt meg
„Ismerjük meg a filmművészet-
et” címmel.
Az előadásorozat az alábbi
témákat öleli fel: A román
filmművészet kezdete a népi
hatalom években; A Román
Kommunista párt harca a nem-
zeti filmművészet tükrében;
Filmművészet a román filmek
esetében; A román filmmű-
vészet perspektívái, stb.
Az előadásokat filmművészeti
vezető szakemberek, rendezők,
szövegírók, operatőrök,
filmművészek tartják.
(Agerpres.)

Kiváló hazai zománclakk

A temesvári Dózsa György
vállalat munkaközössége, ame-
lyet szorgalmas kollektívának
ismernek az egész vegyiparban,
most újabb munkasikert je-
lent: Gáll Lajos, Vancea Eliza-
bete és Pauli Elena elmunká-
sok hosszas tanulmányozás
után újfajta fekete és rozsdá-
színi zománclakkot állítottak
elő. Az új lvegfényű zománc
ellenálló képessége felülmúlja az
eddigieket, szírtitása nem ke-
mencékben, hanem intravörös
sugarakkal történik. Ez a ki-
váló zománclakk igen keresett
a gépiparban, szerszámgép-
iparban, valamint hűtőszekré-
nyek, varrógépek stb. bevoná-
sára.

Elismerésre méltó, hogy az
új zománclakk beltőlő ners-
anyagból készül. Előállításával
már mintegy 300 ezer lejt ta-
karítottak meg.

Rajonszerző folynak az ősi mezőgazdasági munkálatok. Török a kukoricát, szántanak
vetnek minden állami és kollektív gazdaságban.
Szorgalmasan dolgoznak a mikelakai Muresul kollektív gazdaságban is. A képen látha-
tó csoport tagjai a kukoricatörést végzik. Képközlő: Jólesik az izes harapnivaló a tizóral
színtében.

Lehet? Zárt ajtóju kulturothtonok

Az elmúlt vasárnap a bá-
gyadt őszi napot délutánra
már egészen eltartták a szür-
ke esőfelhők. Csakhamar el-
eredt az ölmös eső. Mit lehet
ilyenkor, vasárnap délután
kezdeni? Egyesek „csak azért-
is” kimentek az UTA, vagy a
CFR stadionba, mások moziba
mentek. Akadtak olyanok is
persze, akik barátait, vagy
családtagjaik körében akarták
eltölteni szabadidejüket, má-
sok viszont az üzemi klubok-
ban, kulturothtonokban keres-
tek maguknak szórakozást.

Azaz szórakoztak volna,
ha... a peremvárosi kultur-
othtonokat nem találják zá-
rva. Tudvalévő, hogy a kultur-
othtonok tevékenységének cél-
ja a dolgozó tömegek nevelé-
se, szórakoztatása. Vajon le-
hetséges-e, hogy a mikelakai,
kisszentmiklósi és mosóczi-
telepi kulturothton azért épít-
tették és rendezték be, hogy
vasárnaponként üresen szo-
morkodjanak?

Az említett peremvárosok
lakossága ezen a vasárnapon
hiába vágyott szórakozni, a
kulturothtonokban nem tartot-
tak előadást.
De nézzük meg az érem má-
sik oldalát is. A Helyi Szak-
szervezeti Tanács kulturostá-
lya három üzemi kulturoso-
portnak, nevezetesen a Decem-
ber 30, a Teba, valamint a Vá-
rosi Közművek műkedvelő
egyesületének azt a megbízást
adta, hogy ezalkalommal a
mosóczi-telepi, mikelakai, il-
letve a kisszentmiklósi kultur-
othtonokban vendég szerepelje-
nek. Mindhárom műkedvelő
csoport tagjai a kitűzött idő-
pontban ott is voltak a meg-
jelölt helyen. Legnagyobb meg-

lepetésükre azonban zárt aj-
tókra találtak. Türelmesen vá-
rakoztak, gondolván, hogy ta-
lán később nyitják majd ki a
kulturothton, vagy valaki
mégis csak megjelenik, hogy
bebecsássa őket, villanyfény
árasztja el a nézőteret és meg-
kezdhesék az előadást. Saj-
nos nem úgy történt. Végül is
rosszkedvetlen hazatértek az
idejüket még vidám, nótásked-
vű fiatalok.

Hogy miért történt ez így?
Erre talán az illető kulturot-
thonok igazgatói tudnának vá-
laszolni, akik nem is tartották
érdemesnek megjeleni a ki-
tűzött időpontban a kulturot-
thonban.

A vasárnap történeteknek el-
 kell gondolkoztatniuk mind
az említett peremvárosi kul-
turothtonok igazgatóit, mind
pedig a városi néptanács mű-
velődési osztályának vezetőit.
Ezen utóbbiak ne elégedjenek
meg a műsoros rendezvények
tervszerűsítésével, hanem rend-
szeresen ellenőrizzék a kultur-
othton-igazgatókat, vajon lel-
kiismeretesen eleget tesznek a
feladatuknak?

Lengyel Helén

Megnyílt a zeneművelődési munkásegyletem a fővárosban

Az Atheneumban vasárnap
délután megnyitották a zene-
művelődési munkásegyletem má-
sodik évfolyamának tanfolya-
mait. A Zeneszerzők Szövetsége
és a fővárosi szakszervezetek
helyi tanácsa által szervezett
egyetem célja, hogy tudomá-
nyos alapokra helyezze a dol-
gozók széles tömegének zenei
oktatását.

Az idén hatszáz fővárosi vál-
alatlából és intézményből több
mint 800 munkás, tisztviselő
és diák iratkozott be a tanfolya-

lyamokra, ahol a leckéket ne-
ves zeneszerzők és muzikológus-
ok tartják. A kétféves tanfolya-
mok befejezése után diploma-
kat osztanak ki.

1961 január 1-től az egyetem
keretében egy-egy lektortűst
létesítenek a Vörös Grivita
vasúti műhelyekben és a „Gh.
Gheorghiu-Dej” konfekciógár-
ban.

Az egyetemnek négy főkénté-
zete lesz, mégpedig Kolozsvá-
ron, Iasi-ban, Marosvásárhelyen
és Temesváron.

Szimfonikus hangverseny

Az Aradi Állami Filharmonia
szimfonikus zenekara szombato-
n, október 22-én este 8 órai
kezdettel tartja a Kulturpaló-
tában az évad IV. szimfonikus
hangversenyét. Műsoron: Enes-
cu: II. szvit (Aradon először);
Drađoi: Krizantémok; Lehár:
Aria a Giuditia című operett-
ből; Olteanu: A róza; Kü-
necke: A dingsdang nagybácsi;

Prokofjev: Romeo és Julia
első szvit (Aradon először).
Vezényel: Jan Hugo Huss,
közreműködik Ion Dacian, ér-
demes művész.
Vasárnap, október 23-án dél-
előtti 11 órakor ifjúsági hang-
verseny. Érvényes a 4-es számú
bérletjegy. Jegyek az ügynök-
ségnél kaphatók.

Népszerű szimfonikus hangverseny

Az Aradi Állami Filharmonia
szimfonikus zenekara vasárnap,
október 23-án este 7 órai kez-
dettel népszerű szimfonikus
hangversenyt ad a Kulturpaló-
tában a Dimitrov üzemek dol-
gozó számára.

Műsoron: Glilka: Ruszlan
és Ludmilla-nyitány; Rogalszki:
Három román tánc; Dendrino:
Aria a Szálljon a dal című

operettből; Montia: Duce m-asl;
Zeller: Aria a Madarász című
operettből; Sosztakovits: Film-
zene; Csajkovszkij: Csipkerózsík-
ka.
Vezényel: Jan Hugo Huss,
közreműködik: Ion Dacian ér-
demes művész.
Jegyek az ügynökségnél kap-
hatók.

ROBOG A VONAT

(Folytatás lapunk előző
számából).

MINTHA CSAK lejtőn gurul-
na lefelé a vonat, olyan ez a
száguldas. Csattognak a kere-
kek. Szavakat zakatolnak.
Amelyeket az ember akar, a-
melyeket taktusra mond. S a
mező, olyan mint állomás vén-
ember, aki nyugovóra tér.
Hiába reggel a reggel, az ősz
hidege fut végig a mezőn s a
fákon árván gubbasztanak a
madarak. A vonat rohan, a
vonat száguldo. Hogy is mon-
dta akkor Iona a vonatot? Be-
csukta a szemét és ismét ál-
lani vélte a szavakat:
— Mindenkinen van egy vo-
nata. Attól függ, meddig ma-
rad rajta. Van egy kis állomá-
s. Az utas egy kis állomá-
son s otthagyja a vonat. Majd
rádöbben, hogy kár volt. Nem
érte meg. Van egy is, hogy
nagy állomás csábítja az utast.
De annak fénye is megakad-
hat. Az utasnak mindig tud-
nia kell, meddig utazik. Ad-
dig váltás meg a jegyét.
Ezt lehetett így is, úgy is
érteni. S ő Iona szavait most
más ruhába öltöztette: a be-
csült ruhájába. Az ő gyors-
ságától fogva a terv. És rajta
mulik egy ígéret. Itt nagyon
szerteli, soha nem vezette fél-
re. Addig minden ígéretét be-
tartotta. Mi lesz, ha most nem
tarthatja be szavát s nem tér-
het vissza harmadnapra.

ERRE GONDOLT az ékező-
kocsiban, amikor átlátásztó teá-
ját kavargatta. Kintől szomo-
ruan bámult be az őszi világ.
Télh állmára készült a határ.

A poros dűlön parasztkocsi
ment szárral megrakva. Amott
varjúk serege szállott. Az ég
ómos volt és egyhangú. A ke-
rekek is mintha unottan csat-
ogtak volna a síneken. Egy-
kedvűen nézte a tájat. Észe-
sem vette, hogy ujjai közül ki-
csuszott a kiskanal. Csak a
halk koppanásra lett figyel-
mes. Ekkor összerezzen, mint
csinyen ért gyerek. Kifizette
számálját, visszament a kupé-
ba. Egy óra múlva megérke-
zett.

A gyárban ezzel fogadták:
— Az alapanyag megvan, az
oldó is, csak az előállítás nem
sikerült — mondta Cojocar
Cornel igazgató, akit Jóska
még a gyakorlati munkája ide-
jéről ismert. Nagy kövér em-
ber az igazgató. Ritkán haszná-
lta gyufát. A parázsló cigá-
rettavéglől szokott rágyújtani
a másik cigarettára. Most is
élt tette, s szipkájából bodor
füstkarikákat eresztve feltek
íróasztala mellől és a sarokba
ment, a kis tárgyaló asztalka
mellé, nagy fotelebe ült. Antal
Józsefnek is ott mutatott he-
lyet, magával szemben. Micsoda
pazar iroda. Tele műanyag-
butorokkal. Csupa téli, csupa
elegáns vonal. Nikkelzett asz-
tálka. Abrás perzsa.

— Igen, sajnos így van —
verte le cigarettájáról a ha-
mut az igazgató —, nem si-
került az előállítás. Ön, ha jól
hallottam, a Szovjetunóban
végezte tanulmányait. Segíthet-
ne nekünk.
— És félig elmerengve, mint a-
kinek mentő ötlete támad:

— Mondjuk, itt maradna
vagy három hétig... Maga ve-
zetné a munkát, a laborató-
rumban.

Jóska lejtőn kapta fel a
fejét. Azt akarta mondani,
hogy nem marad, de Cojoca-
r elkezdtet lekesedni:

— Tudja, több vállalat ren-
delt már ebből az anyagból és
még nem sikerült szállítanunk
egy grammot sem. Maga kell
ide, fiatallembor — és barát-
ságon megveregette Jóska
vállát. Ő meg csak ült a nagy
fotelel merében, száját össze-
szorítva. Folyton ez járt az
eszében: „Nem mehetek haza
időre... oda az ígéret...”

ISMERTE Cojocarut. Ha el-
lenkezte vele, annál rosszabb.
Elintézi a miniszteriummal. S
neki mégis maradnia kell.
Hangtalanul dobolt ujjával a
fotel karfáján.

Cojocar hangja közvetlen
közébe csattant, mint az
ágyulós:

— Na, mit szól hozzá? Ma-
ga vezeti a munkát... Ha
minden sikerül, délután már
megkezdhetjük az első öntést.
Ez lenne aztán nagyszerű...
Telefonáljon haza — kelt fel
a fotelel és kiment az irodá-
ból.
Kelletlenül tárcsázta a köz-
pontot. Rögtön kapcsolást a
gyárat.
— Talán nem engednek —
suhant át fején a remény —
talán hazarendelnék mégis...
Zugott a vonal. Eltűnt a
szelgetések foszlányai kavarog-
tak a kagylóban. Sokszori is-

métlés után ismerte fel Tóth
bácsi hangját. Nem rendelték
haza. Az öreg ezt mondta:
— Ha husz vállalatról van
szó, akkor maradj. Ez csak
hasznodra válik. A terv az
mindennél fontosabb...

Bosszusán csapta le a kagy-
lót. „Hát nekem nincs tervem?
Az én boldogságom nem fon-
tos? Az én ígéretem az sem-
mi?...”

Feladott egy sürgőnyt a fe-
leségének: „Sokat gondolkod-
tál. Itt kell maradnom. Ön-
tűnk. Milliósok, Jóska”.

Délután megkezdtek az önt-
ést. Mint tábornokok a táma-
dás idején, úgy figyelték az
óra percmutatóját. Arcukon
rémcsa szaladt a bőr. Szemük
rése megkeskenyedett. Aztán
kiadta a jelszót:
— Mehet...

MAR ÖTÖDIK NAPJA el-
hangzott a kiáltás: mehet. Az
első örömmujongás rég elhalt.
Út a laboratórumban és ha-
za gondolt. Miért választott Ila
ilyen fűrészt: „Van egy, hogy
nagy állomás csábítja az
utast”. Mit akart ezzel mon-
dani. Hogy ő csak azért ma-
radt, mert... nem is merte
hangosan kimondani a hirne-
vet. Nem, ő nem akar hirne-
vet szerezni magának a bol-
dagsága árán. De hát Ila is
megérthetné azt, ami min-
denki előtt világos: a terv, a
szállítás. Az ő munkája. Elein-
te fáj nekik. Aztán elhesseget-
te. De a gondolatok komisz
kis katonák, mindig ostromol-
ják az embert. Nem hagyják
nyugton.

Ilyen kétségek között telt el
két és fél hét.
Egy csütörtöki napon hivat-
ták. Cojocar rejtélyesen ünne-
pélyes volt. Így szólt:
— Holnap reggel Bukarest.

ben kell lennie... az állomá-
son várják... Itt a megbízo-
levél — nyújtotta át a nyom-
tatott papírlapot.

Meg sem nézte, csak zsebre
gyűrte. Mit bánta már, hová
küldik. Husz nap alatt beletö-
rődött a változtatatlanságba.
Ila sokat gondolt s a sür-
gőnyt agyonolvasa.

Este ült vonatra. Még szo-
morubbán tetszett a táj. Az-
tán, amikor besötétedett, a fá-
radtságtól és a kínos lelki
gyötrelmek súlyától elaludt.

Bukarestben a pályaudvaron
azt hitte káprázik a szeme. Ila
várta mosolygva s úgy ugrott
a nyakába, mint egy kisgye-
rek.

— Végre itt vagy!
— De te, hogy kerülisz ide?
Az asszony ravaszul elmoso-
lyodott.

— Van egy, hogy nagy ál-
omás csábítja az utast —
mondta kicsit duzzogva, kicsit
boldogan, s szerelmesen karolt
a férjébe. Tagoltan folytatta:
— Mig te a masszát kever-
ted, a vállalat vezetősége
engem ide küldött, hogy részt
vegyek a vállalat kiállításának
rendezésében... Most meg elmé-
gyek, hogy lássam azt az ünne-
pélyes pillanatot, amikor át-
adják férjemnek a Munkaerő-
demrendít. Itt olvastam a Hi-
vatalos Közlönyben...

Jóska balkezevel a megbízo-
levél után kapott, jobbával
meg az asszonyt szorította
magához, olyan erővel mintha
soha nem akarna elengedni.

Ösztönösen fordultak hátra.
Most robogott ki egy gyors.
Csattogtak a kerekek, süvítet-
tek a váltók.
— Ók nyugodtan álltak. Az ő
vonatuk bent állt... a nagy-
állomáson...

MIRDETME NYEL

Az aradi Prichindel bábszínház műsora

Szombaton, október 22-én,
délután 4 órakor: Aventura pe
Mississippin.
Vasárnap, október 23-án, dél-
előtti 10.30 órakor: Gisebél és
délután 4 órakor: In țara lău-
dăroșilor.

A Tartományi Múzeum

közi, hogy az újljárendezett
képtár és régészeti osztály meg-
tekinthető kedden, pénteken és
vasárnap 10—13 és 16—19 óra
között. Bejárát a könyvtár
melletti kiskapun.

A tartományi
mozivállalat
közli film-
színté-
házaik alábbi
műsora:

DOZSA GYÖRGY filmszínház:
Törvényen kívül. N. BALCES-
CU filmszínház: Nem öltem.
HERBAC JÁNOS filmszínház:
A katoná balladája. I. L. CA-
RAGIALE filmszínház: Vihar.
IFJUSÁGI filmszínház: Gya-
log a mennyországba. PROGRE-

SUL filmszínház (Ujrad):
Emberk és farkasok. SOLIDA-
RITATEA filmszínház (Gál):
Szerelm a hangjeyen. MAK-
SZIM GORKIJ filmszínház (Mi-
kelakai): A szerelem nem vásá-
rolható. DECEMBER 30 üzemi
filmszínház: Egy különös törté-
net (I. rész). TEBA üzemi
filmszínház: A szerelmes tenger-
ész. ILIE PINTILIE filmszín-
ház (Mosóczi-telep): Az Ulja-
nov-család.

Péntek,
október 21.
BUKAREST I:
5.10: Falurá-
dó. 6.10: Ro-
mán népzene.
6.30: Bányász- és kohászadalok.
6.45: Vidáman köszönt a piór-
ni! 7.15: Könnvüzene. 7.30:
Orvosi tanácsadó. 7.45: Ro-
mán népi melódiák. 8.30: Ro-
mán kamarazene. 9.30: Fel-
vasás: Mihail Sadoveanu mű-
veiből. 9.50: Részletek Bizet
Carmen című operájából a
moszkvai Nagyszínház előadása.
Zenaida Pally és Garbis Zo-
bian vendégjátékával. 11.03:
Filmzene. 11.35: Népdalok és

népi táncok. 12: A román
nyelv. Al. Graur professzor,
előadása (ismétlés). 12.10: Da-
lok a román-szovjet barátság-
ról. 12.30: A baráti országok
könnvüzenéből. 16.15: Itt
Moszkva beszél! 16.45: Bánsá-
gi népi táncok. 17.30: Mese-
óra. 18: Iskolásdalok. 18.20:
Féjtörőhangverseny (3. elő-
adás). 19.05: Hírek a népi de-
mokratikus országokból. 19.05:
Ajándékműsor ipari és mező-
gazdasági elmunkásoknak.
20.20: Jéjéjszakák, gyerekeli
20.30: Román könnyűzene.
21.15: Falusi híradó. 21.45:
Vlad Dionisie román népdal-
kat énekel.

Az ENSZ-közügyülés politikai bizottságának munkálatai

NEW YORK. (Agerpres). Október 19-én délelőtt az ENSZ-közügyülés politikai bizottsága megkezdte az első napirendi pontnak — a leszerelés kérdésének a megvitatását. Ezt a kérdést, mint ismeretes, a szovjet kormány indítványára vették fel a napirendre.

Elsőnek V. A. Zorin, a Szovjetunió megbízottja emelkedett színpadra és rámutatott, hogy az eddigi tárgyalások szomorú tapasztalatai ellenére a Szovjetunió hajlandó még egy kísérletet tenni, hogy meggyezésre jusson a nyugati hatalmakkal a leszerelés kérdésében. A szovjet megbízott részletesen ismertette a szovjet javaslatokat, amelyek számos fontos kérdés tekintetében figyelembe veszik a nyugati hatalmak szempontjait, majd hangoztatta, hogy ezek a javaslatok világszerte nagy népszerűségnek örvendenek.

A Szovjetunió kiüldötte ezután elemezte a nyugati hatalmak által előterjesztett két tervezetet — az amerikai—angol—olasz tervezetet és az angol tervezetet, majd kimutatta, hogy a nyugati hatalmak nem szándékosan lemondani a távraadások végmélküli halogatózásáról és megtorpedozásáról, a fegyverkezési hajszát folytatásáról és fokozásáról, a nemzetközi feszültségek további kiélezéséről.

V. A. Zorin felszólította a többi kiüldötteket, hogy együttesen jelöljék ki a jelenlegi nemzetközi kapcsolatok legfőbb problémáját, a leszerelési kérdés megoldásának konkrét útját.

Ezután Bhutto, a pakisztáni kiüldöttség vezetője szólt fel. Ezzel befejeződött a délelőtti ülés.

Az ENSZ-közügyülés politikai bizottságának október 19-i délutáni ülésén folytatták a leszerelési kérdés megvitatását. Elsőnek Wadsworth amerikai megbízott szólt fel, aki beszédében ismételt kísérletet tett annak palástolására, hogy az Egyesült Államok kormányzó körrel nem hajtanak meggyezésre jutni az általános és teljes leszerelés tekintetében.

Wadsworth azt állította, hogy az Egyesült Államok az utóbbi 15 évben arra törekedett, hogy meggyezést hozzon létre egy „alapos leszerelés” kérdésében. Megismételte azt az elcsépelet formulát, hogy az USA csak azért tartja meg a fegyverzetet és a fegyveres erőket, hogy „az agresszív visszarúszasztásával elkerülje a háborút”.

Az amerikai kiüldött dicsérté Anglia, Olaszország és az Egyesült Államok határozattervezetét, amelynek — úgy mond — „az általános és teljes leszereléshez kell vezetnie”.

Az USA kiüldötte egyidejűleg azzal a váddal próbálta illetni a Szovjetuniót, hogy nem akarja felfedni katonai titkait egy nemzetközi ellenőrzés előtt.

Az amerikai kiüldött felsorolta azokat az intézkedéseket, a-

melyeknek — a nyugati hatalmak véleménye szerint — „ki kell mozdítani a leszerelést a kátyuból”. Ez a program voltaképpen megismétlése azoknak a régi javaslatoknak, amelyeket az Egyesült Államok és szövetségesei különböző időpontokban előterjesztettek.

Howard Green kanadai külügyminiszter kérte, „ne vitázzanak” egyik, vagy másik leszerelési terv érdemeiről, sőt még azt is megkérdte, hogy pártatlannak állítsa be a kanadai kormányt. Voltaképpen azonban a nyugati hatalmak álláspontjának védelmezőjeként beszélt, mert azt állította, hogy a leszerelési kérdés előrehaladásának legtöbb eszközét a műszaki kutatások után kellene keresni. Green támogatta Angliának azt a javaslatát, hogy létesítsenek műszaki szakértői bizottságot az ellenőrzés kérdésének tanulmányozására. Állást foglalt a Szovjetunióknak ama javaslatával szemben, hogy a leszerelési bizottságba vegyék be bizonyos semleges államok képviselőit. Green megismételte Kanadának előzetes javaslatát, hogy egy „semleges” elnökött nevezzenek ki a tizes bizottságba. Kijelentése szerint az elnöki szerepét esetleg Svájc képviselője tölthetné be. E javaslatához még hozzáfűzte azt az indítványt, hogy létesítsenek 10—12 ENSZ-tag állam képviselőiből egy úgynevezett „tanácsadó csoportot”, amely tanácsokkal lássa el a leszerelési tárgyalások részvevőit.

Padilla Nervo mexikói kiüldött, az ENSZ leszerelési bizottságának elnöke hangsúlyozta a leszerelési kérdés fontosságát és sürgetőségét. Ez a kérdés — mondotta — uralkodó helyet foglal el a nemzetközi szinten. A folytatódó fegyverkezési hajszát és a háború növekvő veszélye rendkívül nagy jelentőséget kölcsönöz a jelenlegi vitáknak.

A mexikói kiüldött rámutatott, hogy mennyire alapatlant és milyen komoly veszélyt jelent az a három eszme, amelyet bizonyos nyugati körökben terjesztenek. Ezek az eszmék a következők: az az állítás, hogy lehetetlen „korlátozott háborút” folytatni anélkül, hogy egy világéges kirobbanásával fenyegetne; az úgynevezett „tisztá bombák” megalkotásáról szóló viták és az a zavart-keltő állítás, hogy az emberi-

ség megmenthető a nukleáris katasztrófától, „ha a föld alá rejtőzik”. Ezt a három eszmét — mondotta Padilla Nervo — a leghatározottabban el kell vetni. A világ választón áll és el kell döntenie, hogy a háború, vagy a béke felé vezető uton indul el.

Az ülés végén újból felszólt V. A. Zorin. A nyugati kiüldöttek nyilatkozataival foglalkozva ismételt kimutatta mennyire alapatlant azok a próbálkozások, hogy a Szovjetunióra hárítsák a felelősséget a leszerelési tárgyalásokban bekövetkezett zakutakért. A szovjet kiüldött hangsúlyozta, hogy a szocialista országok álláspontja és a nyugati hatalmak álláspontja között a leszerelési kérdésben mely szakadékok tátong a célkitűzések tekintetében. Mi a hatékony nemzetközi ellenőrzés alatt végre hajtható általános és teljes leszerelés mellett foglalnak állást — mondotta, Az Egyesült Államok és szövetségesei, amint azt kiüldötteik nyilatkozatai ismételtén bebizonyította, csak a felfegyverzés ellenőrzését óhajtják.

V. A. Zorin felhívta a kiüldöttek figyelmét arra, hogy a nyugati országok megbízottai minden uton-módon meg akarják kerülni az általános és teljes leszerelésre vonatkozó határozatot, amelyet a közgyűlés egy évvel ezelőtt egyhangulag megszavazott.

A szovjet kiüldött utalt a Nyugatnak azokra a javaslatokra, hogy a leszerelési kérdés megvizsgálásával bízzanak meg műszaki szakértőket s kimutatta, hogy semmiféle műszaki szakértők nem hozhatnak hasznót, ha nincsen meg az óhaj, hogy meggyezést kössenek a leszerelés kérdésében. V. A. Zorin hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió, akárcsak a multban, továbbra is mindent megtesz a leszerelés megvalósítása érdekében. A Szovjetunió azonban nem vesz részt a tárgyalásokon, ha látni fogja, hogy nincs meg az alap a meggyezésre s hogy ezek a tárgyalások csak a népek félrevezetésére szolgálnak. A szovjet kiüldött hangsúlyozta, hogy a mexikói megbízott sok helyes szempontot vetett fel, majd kijelentette, hogy meggyezésre kell jutni egy jószándékot tanúsító egyezmény alapját illetően a leszerelési kérdésben.

Kuba sikeresen ellenáll az amerikai „gazdasági blokádnak”

HAVANA. (Agerpres). — TASZSZ: Alfonso Gutierrez, a kuba országos közalapjari intézet elnöke a televízióban tartott beszédében részletesen vázolta a kuba közalapjari fejlesztésének és az ország közalapjari termékekkel való ellátásának kérdéseit.

Gutierrez rámutatott, hogy a

Szovjetunió önzetlen segítségével hozzájárult az imperialista monopóliumok kubaellenes „közalapjari bojkottjainak meghaltatásához”, majd hangsúlyozta, hogy ennek eredményeképpen Kuba nem szenvedett és nem szenved hiányt közalapjari termékekben. Sőt az ország jelenleg benzintartalékkal rendelke-

(Folytatás az első oldalról.)

A nyugati hatalmak katonai tömbjeiben részvevő imperialista államok, katonai erőre támaszkodva akarják megszállítani uralkodó helyzetüket az Egyesült Nemzetek Szervezetében.

De az imperialista hatalmak katonai szempontból elvesztették multbelli fölényüket, noha vezető körök abban a tévhitben ringatják magukat, hogy fölényük még fennáll — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov.

A szovjet kormányfő a továbbiakban kidomborította, hogy az ENSZ struktúrája elavult, nem felel meg a jelenlegi idősáknak. „A nemzetközi küzdőterben fennáll három fő állampontja — a szocialista, az imperialista és a semleges államok között létrejött új viszonyoknak megfelelően szűk-ségessé vált az ENSZ felépítése, nem módosította.”

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy a Szovjetunió semmiféle kiváltságra sem törekszik az ENSZ-ben. Hozzáfűzte azonban, hogy a szocialista országok a földkerekség lakosságának egyharmadát s a világ hatalmának a felét képezik, nélkülözhetetlen nem lehetnek az Egyesült Nemzetek sem.”

Ugy véljük, — folytatta N. Sz. Hruscsov — hogy az Egyesült Nemzetek Szervezetét tökéletesíteni kell, mint olyan nemzetközi fórumot, amely egy új világháború megelőzésére jött létre. Ezért elsősorban vizsgálja kell állítani azt az elvet, mely szerint egyenlő feltételeket kell, hogy élvezzenek az összes államok és különösképpen azok, amelyekről függ, hogy lesz-e, vagy sem új világháború.

Amikor Franciaországot és Angliát ma a nagy államok közé soroljuk, nem mellőzhetjük Indiát és Indonéziát sem, a népi Kína jogainak helyreállításáról már nem is beszélve.

N. Sz. Hruscsov hangsúlyozta, hogy módosítani kell az ENSZ végrehajtott szerveinek struktúráját is. Egyetlen ember, még ha csillagot is visel homlokán, nem fejezheti ki tárgyaláson egyidejűleg mindhárom állampontot érdekelt. Hammarskjöld, az ENSZ jelenlegi főtitkára az Egyesült Államok főtitkára, Hammarskjöld svéd származású, de politikai nézetét illetően az USA tökes monopóliumait képviseli és ezek szolgálatában áll. Ne haragudjanak meg ezért a svédek — mondotta N. Sz. Hruscsov. Nekünk is van egy Hammarskjöldünk az USA-ban: Keresztény, ő származására nézve orosz, de az amerikai imperialista töké szolgája.

Az ENSZ-titkárság kérdésének és a Biztonsági Tanács kérdésének egykéres és legmegtényosabb megoldása az egyenlő jogok, az egyenlő lehetőségek, az egyenlő képviselői elvnek alkalmazása volna. Az ENSZ titkárságát 3 titkárból kell összeállítani.

A nemzetközi feszültség enyhítése szempontjából nagy jelentősége van a békeszerződés megkötésének a világháború véstől.

Nyilvánvaló, hogy ezeket a kérdéseket úgy kell elrendezni, ahogyan ma jelentkeznek, mindössze a fennálló ténybeli helyzetet kell szentesíteni: a két német állam létezését, a második világháború után kijelölt határokat sérthetlenségét.

Egyetlen józan ítélőképességű politikusi sem tételezheti fel, hogy a Német Demokratikus Köztársaság engedményeket tesz, vagy lemond a szocializmus vilámványairól és azt sem hiszi, hogy Nyugat-Németország ma lemond politikai és társadalmi rendszéről. Ezért de facto el kell ismerni mindazt, ami létrejött és ezt megfelelő szerződésben kell lefektetni.

A tűzfészek fenntartásához makacsul ragaszkodó agresszív körök az „erőpolitika” folytatására igyekeznek kihasználni a német kérdést. „Veszélyes dolog azonban egy ilyen kérdésben kipróbálni az erőket” — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy a német kérdést meg kell oldani s hozzáfűzte: „a jelek szerint ezt a kérdést 1961-ben kell megoldani”. A Szovjetunió több ízben kijelentette, hogy a leszerelési kérdés a jelenkor válságát, az egyszerű számtani műveletet alkalmazzon egyrészt a szocializmus és a béke érdekében, másrészt pedig az imperializmus erőinek elhatárolására és a közöttük lévő erőviszony megváltoztatására.

A békét védelmező erők ma nem gyengébbek, hanem erősebbek, mint azok, amelyek háborút akarnak. A Szovjetunió nem koldulja a békés együttélést, hanem a világ jelenlegi erőviszonyának józan felmérése alapján a békés együttélézés politikáját javasolja.

A Szovjetunió ellene van a huza-vonának a leszerelés kérdésében és nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy a népeket végtelenül tárgyalásokkal félrevezessék. A mi javaslataink teljes mértékben reális javaslatok — mondotta N. Sz. Hruscsov. — Tegyük meg a nyugati hatalmak is javaslataikat. Akkor leülünk az asztal mellé és pontról-pontra konkrétan megvitatjuk, mi az, ami elfogadható és mi az, ami elfogadhatatlan. A leszerelés kérdésének megoldásáért és a fegyverzetek megsemmisítéséért minden népek — akár nagy, vagy kicsi — minden államnak — akár hatalmas, akár gyenge — ugyanolyan odaadással és kitartóan kell most harcolnia, mint saját szabadságáért és függetlenségéért. Jelenleg az erőviszony lehetővé teszi, hogy felvessük a leszerelés kérdését és igyekezzünk elérni annak gyakorlati megoldását.

A szovjet kormány egyetért Harok Macmillan-nal a konzervatív párt kongresszusán tett nyilatkozatával, amelyben állást foglalt amellett, hogy a feszültség enyhítése céljából tárgyalásokat folytassunk a vitás kérdésekről. A békés együttélés politikájának nem taktikai kibúvó, hanem a Szovjetunió általános irányvonala a külpolitikai kérdésekben. Ez volt és a jövőben is ez lesz a mi álláspontunk. N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy ha mindaz, amiket Macmillan mondott, valóban a leszerelési kérdés megoldásáért célozza, akkor egyszerűen át kell térni a tettekhez és nem szabad a végtelenségig habogatni a rendkívül sürgető kérdés megoldását. A nyugati hatalmaknak a közgyűlés előtt terjesztett újabb javaslatát azt mutatják, hogy ezek a hatalmak még nem hajlandók komolyan felvetni a leszerelési kérdéseinek megoldását, s a leszerelési tárgyalásokat továbbra is, már a jelenlegi illésszak folyamán is, a fegyverkezési hajszát politikájának álcázására használják fel. Valójában a leszerelés elveire vonatkozó javaslat a fegyverkezési ellenőrzésről irányozza elő, amit Eisenhower elnök a közgyűlésen kért, nem pedig az ellenőrzött leszerelést, amelyet a Szovjetunió évek óta megszorgalmaz. A nyugati hatalmaknak ezek a javaslatai semmi jót nem ígérnek a jövőre nézve.

N. Sz. Hruscsov azt javasolta, hogy ittassák a közgyűlés tevékenységének gyakorlatába az állam- vagy kormányfők részvételét a munkálataikon.

Ugyanakkor kiemelte, hogy ha az állam- és kormányfők, akik részt vesznek a közgyűlésen, 1961. március-áprilisra összehívandó rendkívüli ülésén, elvi meggyezésre jutnak az általános és teljes le-

mentősége van a békeszerződés megkötésének a világháború véstől.

Nyilvánvaló, hogy ezeket a kérdéseket úgy kell elrendezni, ahogyan ma jelentkeznek, mindössze a fennálló ténybeli helyzetet kell szentesíteni: a két német állam létezését, a második világháború után kijelölt határokat sérthetlenségét.

Egyetlen józan ítélőképességű politikusi sem tételezheti fel, hogy a Német Demokratikus Köztársaság engedményeket tesz, vagy lemond a szocializmus vilámványairól és azt sem hiszi, hogy Nyugat-Németország ma lemond politikai és társadalmi rendszéről. Ezért de facto el kell ismerni mindazt, ami létrejött és ezt megfelelő szerződésben kell lefektetni.

A tűzfészek fenntartásához makacsul ragaszkodó agresszív körök az „erőpolitika” folytatására igyekeznek kihasználni a német kérdést. „Veszélyes dolog azonban egy ilyen kérdésben kipróbálni az erőket” — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy a német kérdést meg kell oldani s hozzáfűzte: „a jelek szerint ezt a kérdést 1961-ben kell megoldani”. A Szovjetunió több ízben kijelentette, hogy a leszerelési kérdés a jelenkor válságát, az egyszerű számtani műveletet alkalmazzon egyrészt a szocializmus és a béke érdekében, másrészt pedig az imperializmus erőinek elhatárolására és a közöttük lévő erőviszony megváltoztatására.

A békét védelmező erők ma nem gyengébbek, hanem erősebbek, mint azok, amelyek háborút akarnak. A Szovjetunió nem koldulja a békés együttélést, hanem a világ jelenlegi erőviszonyának józan felmérése alapján a békés együttélézés politikáját javasolja.

A Szovjetunió ellene van a huza-vonának a leszerelés kérdésében és nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy a népeket végtelenül tárgyalásokkal félrevezessék. A mi javaslataink teljes mértékben reális javaslatok — mondotta N. Sz. Hruscsov. — Tegyük meg a nyugati hatalmak is javaslataikat. Akkor leülünk az asztal mellé és pontról-pontra konkrétan megvitatjuk, mi az, ami elfogadható és mi az, ami elfogadhatatlan. A leszerelés kérdésének megoldásáért és a fegyverzetek megsemmisítéséért minden népek — akár nagy, vagy kicsi — minden államnak — akár hatalmas, akár gyenge — ugyanolyan odaadással és kitartóan kell most harcolnia, mint saját szabadságáért és függetlenségéért. Jelenleg az erőviszony lehetővé teszi, hogy felvessük a leszerelés kérdését és igyekezzünk elérni annak gyakorlati megoldását.

A szovjet kormány egyetért Harok Macmillan-nal a konzervatív párt kongresszusán tett nyilatkozatával, amelyben állást foglalt amellett, hogy a feszültség enyhítése céljából tárgyalásokat folytassunk a vitás kérdésekről. A békés együttélés politikájának nem taktikai kibúvó, hanem a Szovjetunió általános irányvonala a külpolitikai kérdésekben. Ez volt és a jövőben is ez lesz a mi álláspontunk. N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy ha mindaz, amiket Macmillan mondott, valóban a leszerelési kérdés megoldásáért célozza, akkor egyszerűen át kell térni a tettekhez és nem szabad a végtelenségig habogatni a rendkívül sürgető kérdés megoldását. A nyugati hatalmaknak a közgyűlés előtt terjesztett újabb javaslatát azt mutatják, hogy ezek a hatalmak még nem hajlandók komolyan felvetni a leszerelési kérdéseinek megoldását, s a leszerelési tárgyalásokat továbbra is, már a jelenlegi illésszak folyamán is, a fegyverkezési hajszát politikájának álcázására használják fel. Valójában a leszerelés elveire vonatkozó javaslat a fegyverkezési ellenőrzésről irányozza elő, amit Eisenhower elnök a közgyűlésen kért, nem pedig az ellenőrzött leszerelést, amelyet a Szovjetunió évek óta megszorgalmaz. A nyugati hatalmaknak ezek a javaslatai semmi jót nem ígérnek a jövőre nézve.

N. Sz. Hruscsov azt javasolta, hogy ittassák a közgyűlés tevékenységének gyakorlatába az állam- vagy kormányfők részvételét a munkálataikon.

Ugyanakkor kiemelte, hogy ha az állam- és kormányfők, akik részt vesznek a közgyűlésen, 1961. március-áprilisra összehívandó rendkívüli ülésén, elvi meggyezésre jutnak az általános és teljes le-

mentősége van a békeszerződés megkötésének a világháború véstől.

Nyilvánvaló, hogy ezeket a kérdéseket úgy kell elrendezni, ahogyan ma jelentkeznek, mindössze a fennálló ténybeli helyzetet kell szentesíteni: a két német állam létezését, a második világháború után kijelölt határokat sérthetlenségét.

Egyetlen józan ítélőképességű politikusi sem tételezheti fel, hogy a Német Demokratikus Köztársaság engedményeket tesz, vagy lemond a szocializmus vilámványairól és azt sem hiszi, hogy Nyugat-Németország ma lemond politikai és társadalmi rendszéről. Ezért de facto el kell ismerni mindazt, ami létrejött és ezt megfelelő szerződésben kell lefektetni.

A tűzfészek fenntartásához makacsul ragaszkodó agresszív körök az „erőpolitika” folytatására igyekeznek kihasználni a német kérdést. „Veszélyes dolog azonban egy ilyen kérdésben kipróbálni az erőket” — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy a német kérdést meg kell oldani s hozzáfűzte: „a jelek szerint ezt a kérdést 1961-ben kell megoldani”. A Szovjetunió több ízben kijelentette, hogy a leszerelési kérdés a jelenkor válságát, az egyszerű számtani műveletet alkalmazzon egyrészt a szocializmus és a béke érdekében, másrészt pedig az imperializmus erőinek elhatárolására és a közöttük lévő erőviszony megváltoztatására.

A békét védelmező erők ma nem gyengébbek, hanem erősebbek, mint azok, amelyek háborút akarnak. A Szovjetunió nem koldulja a békés együttélést, hanem a világ jelenlegi erőviszonyának józan felmérése alapján a békés együttélézés politikáját javasolja.

A Szovjetunió ellene van a huza-vonának a leszerelés kérdésében és nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy a népeket végtelenül tárgyalásokkal félrevezessék. A mi javaslataink teljes mértékben reális javaslatok — mondotta N. Sz. Hruscsov. — Tegyük meg a nyugati hatalmak is javaslataikat. Akkor leülünk az asztal mellé és pontról-pontra konkrétan megvitatjuk, mi az, ami elfogadható és mi az, ami elfogadhatatlan. A leszerelés kérdésének megoldásáért és a fegyverzetek megsemmisítéséért minden népek — akár nagy, vagy kicsi — minden államnak — akár hatalmas, akár gyenge — ugyanolyan odaadással és kitartóan kell most harcolnia, mint saját szabadságáért és függetlenségéért. Jelenleg az erőviszony lehetővé teszi, hogy felvessük a leszerelés kérdését és igyekezzünk elérni annak gyakorlati megoldását.

A szovjet kormány egyetért Harok Macmillan-nal a konzervatív párt kongresszusán tett nyilatkozatával, amelyben állást foglalt amellett, hogy a feszültség enyhítése céljából tárgyalásokat folytassunk a vitás kérdésekről. A békés együttélés politikájának nem taktikai kibúvó, hanem a Szovjetunió általános irányvonala a külpolitikai kérdésekben. Ez volt és a jövőben is ez lesz a mi álláspontunk. N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy ha mindaz, amiket Macmillan mondott, valóban a leszerelési kérdés megoldásáért célozza, akkor egyszerűen át kell térni a tettekhez és nem szabad a végtelenségig habogatni a rendkívül sürgető kérdés megoldását. A nyugati hatalmaknak a közgyűlés előtt terjesztett újabb javaslatát azt mutatják, hogy ezek a hatalmak még nem hajlandók komolyan felvetni a leszerelési kérdéseinek megoldását, s a leszerelési tárgyalásokat továbbra is, már a jelenlegi illésszak folyamán is, a fegyverkezési hajszát politikájának álcázására használják fel. Valójában a leszerelés elveire vonatkozó javaslat a fegyverkezési ellenőrzésről irányozza elő, amit Eisenhower elnök a közgyűlésen kért, nem pedig az ellenőrzött leszerelést, amelyet a Szovjetunió évek óta megszorgalmaz. A nyugati hatalmaknak ezek a javaslatai semmi jót nem ígérnek a jövőre nézve.

N. Sz. Hruscsov azt javasolta, hogy ittassák a közgyűlés tevékenységének gyakorlatába az állam- vagy kormányfők részvételét a munkálataikon.

Ugyanakkor kiemelte, hogy ha az állam- és kormányfők, akik részt vesznek a közgyűlésen, 1961. március-áprilisra összehívandó rendkívüli ülésén, elvi meggyezésre jutnak az általános és teljes le-

mentősége van a békeszerződés megkötésének a világháború véstől.

Nyilvánvaló, hogy ezeket a kérdéseket úgy kell elrendezni, ahogyan ma jelentkeznek, mindössze a fennálló ténybeli helyzetet kell szentesíteni: a két német állam létezését, a második világháború után kijelölt határokat sérthetlenségét.

Egyetlen józan ítélőképességű politikusi sem tételezheti fel, hogy a Német Demokratikus Köztársaság engedményeket tesz, vagy lemond a szocializmus vilámványairól és azt sem hiszi, hogy Nyugat-Németország ma lemond politikai és társadalmi rendszéről. Ezért de facto el kell ismerni mindazt, ami létrejött és ezt megfelelő szerződésben kell lefektetni.

A tűzfészek fenntartásához makacsul ragaszkodó agresszív körök az „erőpolitika” folytatására igyekeznek kihasználni a német kérdést. „Veszélyes dolog azonban egy ilyen kérdésben kipróbálni az erőket” — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy a német kérdést meg kell oldani s hozzáfűzte: „a jelek szerint ezt a kérdést 1961-ben kell megoldani”. A Szovjetunió több ízben kijelentette, hogy a leszerelési kérdés a jelenkor válságát, az egyszerű számtani műveletet alkalmazzon egyrészt a szocializmus és a béke érdekében, másrészt pedig az imperializmus erőinek elhatárolására és a közöttük lévő erőviszony megváltoztatására.

A békét védelmező erők ma nem gyengébbek, hanem erősebbek, mint azok, amelyek háborút akarnak. A Szovjetunió nem koldulja a békés együttélést, hanem a világ jelenlegi erőviszonyának józan felmérése alapján a békés együttélézés politikáját javasolja.

A Szovjetunió ellene van a huza-vonának a leszerelés kérdésében és nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy a népeket végtelenül tárgyalásokkal félrevezessék. A mi javaslataink teljes mértékben reális javaslatok — mondotta N. Sz. Hruscsov. — Tegyük meg a nyugati hatalmak is javaslataikat. Akkor leülünk az asztal mellé és pontról-pontra konkrétan megvitatjuk, mi az, ami elfogadható és mi az, ami elfogadhatatlan. A leszerelés kérdésének megoldásáért és a fegyverzetek megsemmisítéséért minden népek — akár nagy, vagy kicsi — minden államnak — akár hatalmas, akár gyenge — ugyanolyan odaadással és kitartóan kell most harcolnia, mint saját szabadságáért és függetlenségéért. Jelenleg az erőviszony lehetővé teszi, hogy felvessük a leszerelés kérdését és igyekezzünk elérni annak gyakorlati megoldását.

A szovjet kormány egyetért Harok Macmillan-nal a konzervatív párt kongresszusán tett nyilatkozatával, amelyben állást foglalt amellett, hogy a feszültség enyhítése céljából tárgyalásokat folytassunk a vitás kérdésekről. A békés együttélés politikájának nem taktikai kibúvó, hanem a Szovjetunió általános irányvonala a külpolitikai kérdésekben. Ez volt és a jövőben is ez lesz a mi álláspontunk. N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy ha mindaz, amiket Macmillan mondott, valóban a leszerelési kérdés megoldásáért célozza, akkor egyszerűen át kell térni a tettekhez és nem szabad a végtelenségig habogatni a rendkívül sürgető kérdés megoldását. A nyugati hatalmaknak a közgyűlés előtt terjesztett újabb javaslatát azt mutatják, hogy ezek a hatalmak még nem hajlandók komolyan felvetni a leszerelési kérdéseinek megoldását, s a leszerelési tárgyalásokat továbbra is, már a jelenlegi illésszak folyamán is, a fegyverkezési hajszát politikájának álcázására használják fel. Valójában a leszerelés elveire vonatkozó javaslat a fegyverkezési ellenőrzésről irányozza elő, amit Eisenhower elnök a közgyűlésen kért, nem pedig az ellenőrzött leszerelést, amelyet a Szovjetunió évek óta megszorgalmaz. A nyugati hatalmaknak ezek a javaslatai semmi jót nem ígérnek a jövőre nézve.

N. Sz. Hruscsov azt javasolta, hogy ittassák a közgyűlés tevékenységének gyakorlatába az állam- vagy kormányfők részvételét a munkálataikon.

Ugyanakkor kiemelte, hogy ha az állam- és kormányfők, akik részt vesznek a közgyűlésen, 1961. március-áprilisra összehívandó rendkívüli ülésén, elvi meggyezésre jutnak az általános és teljes le-

mentősége van a békeszerződés megkötésének a világháború véstől.

Nyilvánvaló, hogy ezeket a kérdéseket úgy kell elrendezni, ahogyan ma jelentkeznek, mindössze a fennálló ténybeli helyzetet kell szentesíteni: a két német állam létezését, a második világháború után kijelölt határokat sérthetlenségét.

Egyetlen józan ítélőképességű politikusi sem tételezheti fel, hogy a Német Demokratikus Köztársaság engedményeket tesz, vagy lemond a szocializmus vilámványairól és azt sem hiszi, hogy Nyugat-Németország ma lemond politikai és társadalmi rendszéről. Ezért de facto el kell ismerni mindazt, ami létrejött és ezt megfelelő szerződésben kell lefektetni.

A tűzfészek fenntartásához makacsul ragaszkodó agresszív körök az „erőpolitika” folytatására igyekeznek kihasználni a német kérdést. „Veszélyes dolog azonban egy ilyen kérdésben kipróbálni az erőket” — hangsúlyozta N. Sz. Hruscsov.

N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy a német kérdést meg kell oldani s hozzáfűzte: „a jelek szerint ezt a kérdést 1961-ben kell megoldani”. A Szovjetunió több ízben kijelentette, hogy a leszerelési kérdés a jelenkor válságát, az egyszerű számtani műveletet alkalmazzon egyrészt a szocializmus és a béke érdekében, másrészt pedig az imperializmus erőinek elhatárolására és a közöttük lévő erőviszony megváltoztatására.

A békét védelmező erők ma nem gyengébbek, hanem erősebbek, mint azok, amelyek háborút akarnak. A Szovjetunió nem koldulja a békés együttélést, hanem a világ jelenlegi erőviszonyának józan felmérése alapján a békés együttélézés politikáját javasolja.

A Szovjetunió ellene van a huza-vonának a leszerelés kérdésében és nem fog hozzájárulni ahhoz, hogy a népeket végtelenül tárgyalásokkal félrevezessék. A mi javaslataink teljes mértékben reális javaslatok — mondotta N. Sz. Hruscsov. — Tegyük meg a nyugati hatalmak is javaslataikat. Akkor leülünk az asztal mellé és pontról-pontra konkrétan megvitatjuk, mi az, ami elfogadható és mi az, ami elfogadhatatlan. A leszerelés kérdésének megoldásáért és a fegyverzetek megsemmisítéséért minden népek — akár nagy, vagy kicsi — minden államnak — akár hatalmas, akár gyenge — ugyanolyan odaadással és kitartóan kell most harcolnia, mint saját szabadságáért és függetlenségéért. Jelenleg az erőviszony lehetővé teszi, hogy felvessük a leszerelés kérdését és igyekezzünk elérni annak gyakorlati megoldását.

A szovjet kormány egyetért Harok Macmillan-nal a konzervatív párt kongresszusán tett nyilatkozatával, amelyben állást foglalt amellett, hogy a feszültség enyhítése céljából tárgyalásokat folytassunk a vitás kérdésekről. A békés együttélés politikájának nem taktikai kibúvó, hanem a Szovjetunió általános irányvonala a külpolitikai kérdésekben. Ez volt és a jövőben is ez lesz a mi álláspontunk. N. Sz. Hruscsov kijelentette, hogy ha mindaz, amiket Macmillan mondott, valóban a leszerelési kérdés megoldásáért célozza, akkor egyszerűen át kell térni a tettekhez és nem szabad a végtelenségig habogatni a rendkívül sürgető kérdés megoldását. A nyugati hatalmaknak a közgyűlés előtt terjesztett újabb javaslatát azt mutatják, hogy ezek a hatalmak még nem hajlandók komolyan felvetni a leszerelési kérdéseinek megoldását, s a leszerelési tárgyalásokat továbbra is, már a jelenlegi illésszak folyamán is, a fegyverkezési hajszát politikájának álcázására használják fel. Valójában a leszerelés elveire vonatkozó javaslat a fegyverkezési ellenőrzésről irányozza elő, amit Eisenhower elnök a közgyűlésen kért, nem pedig az ellenőrzött leszerelést, amelyet a Szovjetunió évek óta megszorgalmaz. A nyugati hatalmaknak ezek a javaslatai semmi jót nem ígérnek a jövőre nézve.

Új esztendő a pártoktatásban

(Folytatás a harmadik oldalról)

egyenlőleg tanulnak, előadásokat, egyéni és csoportos konzultációkat, megbeszéléseket és szemináriumokat szerveznek. Az egyéni tanulókat főként gyakorlati rendszeres ellenőrzés biztosítja ennek folytonosságát és hatékonyságát.

Annak a növekvő érdekődésnek megfelelően, amelyet a tanügyi káderek, a tudomány és a kultúra emberei a marxizmus-leninizmus tanulmányozása iránt tanusítanak, az utóbbi esztendőben lényegesen fejlődött az értelmiségiek számára tartott ideológiai oktatás.

Az értelmiség legkiválóbb képviselői közül sokan maguk is a marx-lenin elmélet, pártunk tudományos politikájának propagandistáivá váltak, akik cselekvően harcolnak azért, hogy a tudomány minél szorosabban kapcsolják a szocialista építés konkrét kérdéseire.

Felhasználva és kiterjesztve az eddigi tapasztalatokat, a pártszerveknek és szervezeteknek különös gondot kell fordítaniuk az oktatás jó menetére, a legjobb propagandistákat kell bevonniuk ebbe a munkába és biztosítaniuk kell az értelmiségiek ideológiai oktatásának minél magasabb színvonalát, hogy felfegyverezzék őket pártunk politikájával.